

τέρχονται ἄνωθεν τοῦ ὄρους μετὰ τοῦ ρεύματος, χυ-
νόμενοι μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς καλὰθους, κρατοῦνται ὑπ'
αὐτῶν.
(Μορία Ὅσα.)

Ὁ μικρὸς Ἑμμανουὴλ, ἐτυνθήλιζε πάντοτε νὰ ἐρ-
γάζεται εἰς τὸν μικρὸν του κήπον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ-
πῆρχε λίμνη, μὲ νησάκι ὠραιότατον, κεκοσμημένον
ἐκ φύσεως μὲ διάφορα φυτὰ καθ' ἐκάστην δὲ πρωϊάν
ἐτυνθήλιζε νὰ τὸ ἐπισκέπτεται μὲ τὴν κομψήν του λέμ-
βον, ὅπου παντοῖα πτηνὰ ἐπὶ τῶν φυτῶν του ἐκελα-
δοῦσαν καὶ τὸ ἔκαμναν τῷ ὄντι μαγευτικόν. Μίαν ἡ-
μέραν λοιπὸν ἐλθὼν εἰς τὸ νησάκι του κατὰ τὴν συ-
νήθειάν του μὲ τὴν μικρὰν ἀδελφὴν του Ἑλένην, καὶ
ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγίνωσκεν.
Ἀφ' οὗ δὲ ἀνέγνωνεν ἀρκετὰ χωρία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγ-
γελίου, ἔφθασε καὶ εἰς τὸ κ'. κεφ. καὶ 19 ἐδάφιον
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ ἀναγινώσκων αὐτὸ,
εἶδεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν* ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς, καθ' ὁδὸν ἐξήρανε μίαν συκῆν, διότι ἐλθὼν
εἰς αὐτὴν καὶ μὴ εὐρὼν καρπὸν τὴν κατηράσθη. Ὁ
Ἑμμανουὴλ καθὼς τὸ ἐτελείωσεν ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς
τὸν Πατέρα του μετὰ μεγάλης ἀγανάκτησεως νὰ τῷ
εἴπῃ διὰ τί ἐξήρανε τὴν συκῆν ὁ Ἰησοῦς. Τῷ εἶπε
λοιπὸν, «Πάτερ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει νὰ
μὴ καταρώμεθα ποτὲ, ἀλλὰ νὰ εὐχώμεθα καὶ ἂν μᾶς
κακομεταχειρίζωνται οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ
κτίσματα διὰ τί λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξήρανε
τὴν συκῆν εἰς τὴν ὁποίαν ἐλθὼν δὲν εὗρεν ἐπάνω της
καρπὸν, ἀλλὰ μόνον φύλλα! τί ἔπταιεν ἡ συκὴ;»
Ἄκουσε λοιπὸν, λέγει τότε ὁ Πατὴρ του πρὸς τὸν Ἑμ-
μανουὴλ καὶ μὴ ἀγανάκτει. Ἀπειδὴ, υἱέ μου, καθὼς
χθὲς σὲ εἶπα, ὅτι ἐμελλεν ὁ Κύριος νὰ παραδοθῇ εἰς
τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ νὰ σταυρωθῇ, νὰ διασυρθῇ,
νὰ ἐμπυσοθῇ κτλ. διὰ νὰ μὴ νομίσωσιν οἱ μαθηταὶ του
ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ θαύματα καὶ διὰ τοῦτο
πάσχει, διὰ αὐτὸ τοῦτο ἔδειξεν ὁ Ἰησοῦς τὴν δύνα-

μὴν του εἰς τὴν ἄψυχον αὐτὴν συκῆν, διὰ νὰ δείξῃ
ὅτι ἠδύνατο νὰ ξηράνῃ πάντας τοὺς ἀντιλέγοντας κατ'
αὐτοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤλθε νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον κα-
θὼς εἶπεν, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν σώσῃ, δι' αὐτὸ ἔδειξεν
εἰς αὐτὸ τὸ ἄψυχον δένδρον τὴν δύναμίν τε· ἀκόμη δὲ
υἱέ μου, ἐπειδὴ οἱ προπάτορές μας ἐκάλυψαν τὴν ἁμαρ-
τίαν των μὲ τὰ φύλλα τῆς συκῆς, ὅταν παρήκουσαν
τὸν Θεὸν καθὼς ἡξέουρες, δι' αὐτὸ ἐξήρανε τὸ κάλυμμα
τῆς ἁμαρτίας· ὡς τὰ φύλλα τῆς συκῆς τὰ ὅποια ἐφό-
ρεζαν μετὰ τὴν παρακοήν. Ἦκουσες υἱέ μου διὰ τί
ἐξήρανε ὁ Ἰησοῦς τὴν συκῆν; διὰ τοῦτο λοιπὸν μάθε
ἀπὸ τὴν σήμερον ποτὲ νὰ μὴ ἀγανακτῇς εἰς τίποτε πρὶν
ἢ ἐρωτήσῃς, καὶ ὅχι καθὼς ἔκαμε χθὲς ἡ ἀδελφὴ
σου Ἑλένη, ἥτις ἀναγινώσκουσα ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γρα-
φῇ τὴν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδοῦσα ὅτι ὁ μὲν
Ἀδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ δὲ Εὐὰ ἐπλάσθη ἀπὸ
τὴν πλευράν του, ὠργίσθη εἰποῦσα· διὰ τί ὁ Ἀδὰμ νὰ
πλάσθῃ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τὴν πλευράν
του; καὶ διὰ τί νὰ μὴ πλασθῶσι καὶ οἱ δύο ἐκ τῆς
αὐτῆς γῆς; καὶ εἶδεν ὅτι τῆς ἔλυσα βλῆν της τὴν
ἀπορίαν, εἰπὼν πρὸς αὐτὴν ὅτι, διὰ νὰ μὴ λέγωσιν
οἱ ἄνθρωποι ὅτι ὁ μὲν Ἀδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ καλλίτε-
ρον ὡμα, ἡ δὲ Εὐὰ ἀπὸ χειρότερον, ἢ τὰνάπαλιν.
Δι' αὐτὸ, ὁ Θεὸς ἐπλασεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ
τὴν Εὐάν, ἐκ τῆς ἰδίας δηλαδὴ ὕλης καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σώματος. Ἄϊαν λοιπὸν εὐχαριστηθεὶς τότε ὁ Πατὴρ
του ἀπὸ τὴν φιλομάθειαν τοῦ Ἑμμανουὴλ τῷ ἐδώρι-
σεν ἕν ὠραιότατον χρυσοῦν δεμένον βιβλίάριον, τὸ ὁ-
ποῖον εἶχεν ἀγοράσει ἐκ Γαλλίας, καὶ τὸν προέτρεψε
νὰ καταγίνῃται πάντοτε εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων
γραφῶν, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων ἱθικῶν βι-
βλίων· πρὸς τοῦτοις δὲ τῷ ὑπεσχέθη ὅτι προθυμότη-
τα θὰ τοῦ λύῃ πᾶσαν ἀπορίαν του.

Ἐγγραφον ἐν μηνὶ Ἰούλιῳ ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Λαμπάκης (μαθητής.)

Ἀγασίλαος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὅτε ἡ-
ρωτήθη τί πρέπει νὰ μανθάνωσι τὰ παιδία κατ'
ἑξοχὴν, ἀπεκρίθη. Ἀ'Εκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει
νὰ κάμνωσιν, ὅταν μεγαλώσωσιν.»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρο-
μηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοι-
ποῦ θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι κατ' εὐθείαν μὲ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.